

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 5/2014
03.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Жарка Радоњића, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Жарка Радоњића, адвоката Ђ.М., поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2По1 бр.454/13 од 12.11.2013. године, у седници већа одржаној 03.04.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Жарка Радоњића, поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2По1 бр.454/13 од 12.11.2013. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2По1 бр.454/13 од 12.11.2013. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Жарка Радоњића адвоката Ђ.М.-Ж. изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 бр.91/12 КвПо1 бр.403/13 од 24.05.2013. године.

Против напред наведеног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Жарка Радоњића, адвокат Ђ.М. због повреде закона из члана 439. став 1. тачка 3. ЗКП у вези са чланом 91. до 93. КЗ са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијано решење и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је

одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је рамотрио списе предмета са решењем против кога је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Жарка Радоњића је неоснован.

Бранилац окривљеног Жарка Радоњића у захтеву наводи да у овом кривичном поступку није утврђено ко може бити извршни дужник за евентуално остварену противправну имовинску корист да би се у смислу члана 294. Закона о извршењу и обезбеђењу привремена мера могла изрећи – окривљени Жарко Радоњић или правно лице М. Д.о.о, а да је за примену члана 91. и 92. КЗ неопходна осуђујућа пресуда да би се привремена мера изрекла до правноснажности исте. У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног даље се наводи да су након изрицања привремене мере наступиле промењене околности које су од утицаја на постојање и законитост привремене мере па је бранилац окривљеног у смислу члана 291. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу предложио обустављање и укидање спроведене радње, што су првостепени и другостепени суд у побијаним одлукама одбили, при чему другостепени суд није правилно оценио чињеницу да ли и даље постоји вероватност потраживања након наступања промењених околности. У захтеву браниоца окривљеног се наводи и да је према одредби члана 291. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу трајање привремене мере ограничено до покретања другог поступка ради оправдавања привремене мере и њеног трајања, а јавни тужилац није покренуо други поступак који би оправдао изречене мере у смислу покретања поступка за привремено одузимање имовине или издавање налога за покретања финансијске истраге, тим пре што у преткривичном поступку није спроведена истрага од стране Јединице за финансијску истрагу.

По налажењу Врховног касационог суда овакви наводи из захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Жарка Радоњића су неосновани.

Наиме, привремене мере обезбеђења одузимања имовинске користи одређене су решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Посебно одељење КиПо1 бр.15/12 од 01.06.2012. године и решењем већа Вишег суда у Београду Посебно одељење КПо1 бр.91/12 КвПо1 бр.50/13 од 16.01.2013. године на основу одредбе члана 540. ЗКП.

Одредбом члана 540. ЗКП прописано је да, кад долази у обзир одузимање имовинске користи, суд ће по службеној дужности, по одредбама закона који уређује поступак извршења и обезбеђења, одредити привремене мере обезбеђења и у том случају сходно ће се примењивати одредбе члана 257. став 2. до 4. овог Законика.

Из списка предмета произилази постојање оправдане сумње да је окривљени Жарко Радоњић извршио кривично дело удруживање ради вршења

кривичних дела из члана 346. став 2. КЗ у стицају са продуженим кривичним делом злоупотребе положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. КЗ у вези са чланом 33. и 61. КЗ.

Одредбом члана 234. став 1. КЗ прописано је да кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица чини одговорно лице које искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем граница свога овлашћења или невршењем своје дужности, прибави себи или другом физичком или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе имовинску штету.

По налажењу Врховног касационог суда будући да је пред Вишим судом у Београду, Посебно одељење у току кривични поступак против окривљеног Жарка Радоњића и др, због кривичних дела из члана 346. став 2. у стицају са кривичним делом из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и да постоји оправдана сумња да је окривљени Жарко Радоњић противправну имовинску корист прибавио правном лицу, у оквиру организоване криминалне групе, у укупном износу од 1.015.036.171,32 динара, неосновани су наводи захтева браниоца окривљеног да сходно Закону о извршењу и обезбеђењу није покренут поступак ради оправдавања привремене мере, да се не може утврдити ко је извршни дужник и да постоји сумња у вероватност потраживања. Надаље Записник о контроли и исправности обрачунавања и плаћања ПДВ Министарства финансија – Пореска управа Србије од 11.04.2013. године и допис Министарства финансија – Управа царине од 04.03.2013. године по налажењу Врховног касационог суда не представљају промењене околности које су од утицаја на постојање и законитост привремених мера обезбеђења одузимања имовинске користи, већ представљају доказе који ће бити предмет оцене суда у даљем току овог кривичног поступка.

С тим у вези неосновани су и наводи захтева браниоца окривљеног Жарка Радоњића да је побијано решење донето уз примену члана 91. до 93. КЗ, јер је апелациони суд наведене законске одредбе цитирао у контексту тога, да постојање оправдане сумње на страни окривљеног Жарка Радоњића да је на напред наведени начин извршио кривична дела, и прибавио противправну имовинску корист, без обзира на Записник МФ – Пореске управе и допис МФ Управе царина, оправдава мере обезбеђења одузимања имовинске користи, јер у даљем току поступка може доћи у обзир примена члана 91. до 93. КЗ.

По налажењу Врховног касационог суда побијаним решењем није учињена повреда закона из члана 439. став 1. тачка 3. ЗКП, како се то захтевом браниоца окривљеног Жарка Радоњића указује, па је захтев одбијен као неоснован.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар - саветник
Татјана Миленковић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.

